

toratet som paa Intendanturen; men han vil neppe nægte mig, at Personeldirectionen maa han netop have i sin egen Haand. Den Personeldirecteur, som her er Tale om, ham maae vi meget mere sammenligne med den Seficeer, som var tildeelt Generaladjutantsposten, og under ham laa Personelforvaltningen; man maa desuden lægge Mærke til, at ved Foreningen af Forvaltningen af det Personelle, som før laa under Generaladjutanten og Generalfrigscommissariatet, har Dobbeltheden i Bogføringen med Hensyn til denne Branche idetmindste funnet ophøre; er den til endnu, saa er det, fordi man ikke har forstaaet at gjøre Forretningerne mere enkle; den behøver ikke at være til, thi der førtes Rister over de samme Forhold og de samme Personer paa begge Steder.

Med Hensyn til den anden Post, Archivet, da er jeg igjen saa heldig at kunne henlede Opmærksomheden paa Personer. Vi have havt her i vor Midte en Person, som for det Halve af den Priis, som her er Spørgsmaal om, med Glæde havde paataget sig at ordne dette Archiv, og det tør jeg sige med Sikkerhed, at imellem dem, som den ærede Minister har at vælge imellem, finder han Ingen, som netop i denne Specialitet skal overtræffe ham. Den ærede Minister har selv leveret os et Beviis for, at en fast Archivar ikke siffrer en god Archivbehandling; han har nævnt os, at tidligere har man havt en egen Archivar, men, at han er affattet og Archivforretningerne lagte ind under Kassereeren. Jeg troer ikke,

at denne Forandring skriver sig fra Begyndelsen af dette Aarhundrede; den er vistnok meget senere, — altsaa, førend Begyndelsen af dette Aarhundrede, da var der en egen Archivar; men nu har den ærede Minister gjort opmærksom paa, at det er i Begyndelsen af dette Aarhundrede, antager han, at vigtige Documenter ere komne bort fra Archivet. Det er altsaa under Archivarens Bestyrelse, at disse vigtige Documenter ere komne bort fra Archivet; — og jeg skal sige Grunden, hvorfor de ere komne fra Archivet, fordi de ikke mere skulde have været i Archivet, fordi de vare i det daglige Archiv, i Haandregningsarchivet, i Administrativ-Archivet, hvor de i det Dieblif vare overflødige; de horte allerede den Gang hen i det historiske Statsarchiv. Det er bestandigt det Samme, vi have truffet paa med alle Archiver; det er ikke Noget, som alene angaaer Krigsministeriet. Endelig skal jeg bemærke, at der ikke er stor Forskel paa 1,000 Rbd. i et Aar for den Mand, der har Arbejde i Archivet, og 1,200 Rbd. til en fast Løn, saa vi skabe ingen Forlegenhed, og her, som sagt, tør jeg atter tilbyde min Tjeneste til at skaffe en Mand for de 1,000 Rbd., som skal være baade paalidelig og duelig, isald det ikke skulde være muligt ellers at faae Noget. Mere kan jeg i den Sag ikke gjøre; jeg vil ikke, jeg gjentager det, skabe Forlegenheder.

Formanden: Jeg skal give den ærede Krigsminister Ordet; men, hvis Noget yderligere skulde ønske at yttre sig, maae vi afbryde Forhandlingerne for idag.